

— Брей че опъко момче, бре! Той пакъ иска много да знае! Я вижъ другитѣ! Тѣ нѣматъ ли уста? Ама мълчатъ. Знаятъ, че бате имъ Сава нѣма никога да ги излъже. Като му дойде времето — всички ще узнаятъ. Хайде сега право въ кѣщи!

Задъ жгъла се зачу гждулка. Дружината се ухили и викна:

Дѣдо Парушъ съ куклитѣ!

Савата се усмихна:

— Ха, тъкмо и той ни трѣбваше.

И всички тръгнаха нататъкъ.

*

Следъ нѣколко деня ги разпустнаха за коледнитѣ празници. Една вечеръ, следъ като бѣха гледали изъ града дюкянитѣ съ играчки, Диньо жално въздъхна:

— И-и-хъ, момчета, каква хубава елха ще има Катето!...

Савата изведнажъ го смушка.

— Ти да не хленчишъ такъвъ! Не ща глезлювци въ моята дружина! А сега, слушайте всички!